MXR M287 Sub Octave Bass Fuzz

Viezer en lager

Vorig jaar lanceerde MXR de Sub Octave Bass Fuzz, waarbij de naam meer dan genoeg zegt over wat het pedaal doet: wil je een octaaf lager, een fuzz óf beide, dan kan dit je nieuwe vriend zijn.

MXR heeft een mooie reeks baspedalen die niet goedkoop zijn, maar wel goed. De chorus, octaver, enkele overdrives en de Bass DI behoren tot de standaardpedalen van menig bekend bassist. MXR leverde al de Sub Machine Fuzz voor gitaar, maar die ook door bassisten werd gebruikt. De Sub Octave Bass Fuzz is speciaal voor ons bedoeld.

Door de mix

De MXR heeft twee voetschakelaars, beide met een controlelampje, voor fuzz en suboctaaf. Daarboven vind je kleine draaiknoppen voor laag, hoog en mid+. Bovenaan vind je grote draaiknoppen voor gain, fuzz, suboctaaf en dry. Tussen de eerste twee zit een drukknopje met een led die rood en blauw kan branden. Deze laat je kiezen tussen twee fuzz-geluiden. Met de blauwe led is er veel nadruk op het mid en deze fuzz past goed bij moderne en classic rock. Met de rode led aan ga je de metalkant op, maar deze stand heeft nog een eigenschap waar ik straks op terugkom. Met gain en fuzz bepaal je het volume en de hoeveelheid fuzz, maar omdat de knoppen elkaar beïnvloeden, is het even zoeken naar de juiste standen. Met de dry-knop draai je droog signaal bij het effectsignaal, zodat er geen laag verloren gaat als je het pedaal intrapt. Dit is inmiddels gemeengoed in basdrive-land. De kleine knoppen zijn anders dan je denkt. Met laag en hoog kun je het fuzz-geluid naar wens instellen, maar mid+ werkt op je cleane signaal. Hij boost het mid van je droge signaal, waardoor je totaalgeluid nóg even fijner door de mix knalt. Dit merk je vooral als je met een drummer en een gitarist samenspeelt.

Psychedelisch powertrio

Als liefhebber van sixties- en seventiesrock ben ik vooral gecharmeerd van de fuzz met meer mid. Met de twee toonknoppen heb ik al snel gruizige fuzz-geluiden te pakken met uiteenlopende bassen als een Fender Mustang, een Rickenbacker 4001 en een Höfner 500/1. En dan zijn we pas op de helft van wat het pedaal kan! Het suboctaaf wordt ingeschakeld en op het gewenste niveau gezet. Vooral met de short scale Mustang is een glimlach moeilijk te onderdrukken. Door wat hoger op de hals te spelen, krijg je een muur van bas met veel zoetigheid en vieze fuzz. Ik waan me in de late sixties, de vroege seventies, ik denk aan het legendarische Maestro Brassmaster-pedaal en ik wil meteen een psychedelisch powertrio beginnen, met drums en één gitaar. Want juist in zulke situaties - zie het artikel over de soundcheck van Motorpsycho op pagina 32 - komt dit type pedaal het best tot zijn recht.

Dan de beloofde, tweede eigenschap van de fellere fuzz. Met een strak klinkende Warwick Streamer en de juiste instellingen krijg je sublaag met knetterende fuzz, die doet denken aan een bas-synthesizer. Het psychedelische powertrio verandert in mijn hoofd in een elektronische dance-act. Kasabian en Muse zouden prima met deze metalige octafuzz overweg kunnen. Natuurlijk kun je het fuzz-effect terugdraaien voor alleen een octaaf onder je normale basgeluid.

Combinatie

Eén conclusie ligt altijd voor de hand: soms is het handiger om je favoriete fuzz met een strakke octaver als de EHX Micro POG te combineren. Dat is meestal duurder, maar niet als je een van de twee toch al op je plankje hebt. Zoek je naar een combinatie, dan levert deze MXR met een adviesprijs van € 259,- meer dan genoeg bruikbare sounds, die je van eind jaren zestig via de psychedelica uit de seventies naar nu brengt. Van organisch naar industrieel en veel daartussenin. ■

www.jimdunlop.com * www.algambenelux.be